

A Kyselý Jožka dál mu vařil ze ztuchlých jahel kaši, až takhle jednoho dne ředitel jde se k němu zas podívat a již za dveřmi slyšel, jak náš politický hlasitě odříkává ministrantskou nauku: „Sed libera nos a maló, Amen, Et cum spiritu tuó. Povoilil, holoubek, a Jožka Šavaňú od vězeňského kněze dostal za zkrócení politického džbán vína badačönského. Jakpak se mu asi nyní dařl tam na bukovinských hranicích?“

Tak jsem se dověděl, že onen hodný dědoušek, u kterého jsem v Altoriji spal, byl starý loupežník z Bakoně, slavný Jožka Šavaňú.

A FÉRA S KŘEČKEM

V ranním vydání listu objevil se tento inzerát. Nebyl příliš velký, ale vyzníval z něho jakýsi výkřik zoufalství:

Prodám okamžitě
živého křečka
nebo vyměním za cokoliv.
Praha III, Plaská,
II. poschodí, 4. dveře vlevo.

Čtenáři přecházeli tento inzerát bez zájmu, jediné Honzátko, sekundán, který měl dnes školu až od devíti, mohl nechat na tomto inzerátu oči. Byl v bytě sám. Otec odešel do úřadu, matka šla s jeho sestrou Emou obstarat nějaké poslední věci k svatbě, neboť Ema se bude pozítí vdávat. Služka použila pak té příležitosti a odběhla navštívit svého milence někam do zámečnické dílny v Karlíně a řekla Honzátkovi, aby nezapomněl dobře zamknout předsín a dát klíč k domovníkovům. Přitom mu řekla „Bohoušku“ a pohladila ho po vlasech. Oba spolu drželi, neboť byli v domácnosti nejpronásledovanějšími tvory.

Neměla-li některý den Anna svou aféru, měl ji jistě Bohoušek a naopak. Proto se také podporovali navzájem.

„A co mám říci, Anno, kdyby se matka náhodou dřív vrátila?“

„Že mně přijela teta z Modřic.“

„Dobrá,“ řekl vážně Honzátko a ujal se panství v bytě. Lehl si do houpací židle a četl noviny, až přišel na inzerát o křečkovi.